

Nanortaliks 200 års jubilæum

Sammendrag af begivenhederne af Anda Adolfsen



Faneoptoget fra Kulturhuset ankommer til pladsen foran Kommunekontoret anført af Anda Adolfsen. Foto: Klaus Jakobsen.

Dagen, som jubilæumskomiteéns kulturgruppe havde tilrettelagt gennem 10 måneders planlægningsarbejde, oprandt med høj blå himmel og solskin allerede kl. 05:40, da de sidste forberedelser skulle lægges for dagen. Der var glade hilser fra alle forbipasserende, med forventningsfulde blikke, som faldt opmuntrende for mig – denne glade morgen, den 15. august 1997.

Der var brugt en god portion energi til forberedelsesarbejdet. Så selve dagens

lyse morgen tændte en optimisme, som kun kan opleves af en, som har arbejdet så ihærdigt for at få tingene op at stå – for netop denne dag. Så det var bare at smøge ærmerne op for sidste gang og gøre arbejdet færdigt og gøre klar til servering.

Anda Adolfsen er Nanortalik kommunes cheftolk, medlem af jubilæumskomiteén og sekretær for kulturgruppen.

Alt gik som planlagt.

Uden at beskrive hver enkelt detalje, vil jeg tillade mig at berette om de mest væsentlige episoder fra dagen. Der var til dagens program tilrettelagt 12 hovedpunkter, delt i forskellige arrangementer med tilsvarende mange indslag.

Dagen indledtes med fanetog fra kulturhuset til pladsen foran kommunekontoret, hvor der i forvejen var samlet næsten samtlige byborgere i festdragter.

Denne afdeling indledtes med flaghejsning af byens pigespejdere og en trefoldig kanonsalut. Åbningstalen holdtes af byens ældste nulevende borger, som er født i selve kolonien Nanortalik i 1911, efterfulgt af borgmesterens festtale. Der var til morgenprogrammet indarbejdet 3 sangnumre, sunget af et til dagen forbedret Sydgrønlands ensemble, samlet fra de 3 sydligste byer og bygder.

Det var en stilfuld morgen med mange minder, som vil blive husket længe.

Efterfølgende holdtes jubilæumsandagt i Nanortalik kirke forrettet af Grønlands biskop som også havde tilrettelagt andagten i samarbejde med menighedsrepræsentationen i Nanortalik. Det kan dertil også siges, at biskoppen har tilbragt sin barndom i Nanortalik by som datter af daværende pastor Jørgen Petersen.

Der var udendørs kaffeudskænkning på det oprindelige sted, hvor den daværende handelsplads Nennortalik – nuværende Nanortalik – blev anlagt i 1797. Denne kaffemik blev serveret af utrættelige medlemmer af Kvindeforeningen i Nanortalik.

Så var der igen kaffemik om eftermiddagen, denne gang ude i den gamle bydel – kolonien, med masser af underhold-

ning. Der var således eks. 17 talere, 5 forskellige sangkor, 2 numre med trommedans, 3 børnefolkedanserensembler, fra selve byen og omkringliggende bygder, som gav tilsammen 11 forskellige danse. Alt dette blev afsluttet med konebåds- og kajakopvisning med tilhørende gevær-saluttering fra en gruppe udvalgte fangere til denne del af programmet, hvilket var det længste program dagen igennem.

Det skal ikke undre nogen, at vi der havde tilrettelagt dagens program også stødte på tidsforskydninger, som først trak tiden fra programlederne hen på eftermiddagen. Det skyldes politikernes forkærlighed for at markere sig overfor et festklædt publikum. Der var også varme ønsker og lykønskninger. Lange og malende taler blev der rigelig af. De gav i sig selv også deres besyv med almen og lidt mere generel viden, så vi blev da også beriget ad denne vej den dag. Men bedst af denne del af dagen var nok, at byens borgmester kunne modtage så mange gaver, at vi oprindelige beboere aldrig har set så mange gaver åbnet af en mand nogensinde. Til disse skulle vi hilse og sige mange, mange tak!

Udvalgte børn fra daginstitutioner og folkeskolens samtlige klasser plantede træer på bjergskråningerne nord for Nanortalik by sent på eftermiddagen, hvor Isafjordurs borgmester umiddelbart før dette holdt åbningsceremoni af en ny adgangsvej til den nye bydel, opkaldt efter vores venskabsby Isafjordur.

Så blev der serveret souper for kommunens gæster i kulturhuset, og byens befolkning – den voksne del – kunne nyde det enorme tåselv bord i Nanortalik Sportshal, hvor der var samlet 1100



Nanortaliks ældste borger, den 86 årige Ágine Geræ, holder jubilæumsdagens åbningstale. Foto: Klaus Jakobsen.

personer af al slags herkomst. Alle syntes at nyde aftenen, ikke mindst kommunens gæster, som indfandt sig hos den mere folkelige samling i Nanortalik Sportshal tidligt på aftenen. Der var sandelig også underholdning til de mange i salen. Underholdningsrepertoiret var sammensat således, at alle blev tilgodeset i smag og behag. Der var kultur i alle afskygninger. Underholdningsafdelingen vekslede med korte og festlige taler og gaveoverrækkelser, som blev holdt tidsmæssigt i stramme tøjler af sprechstallmeisteren efter eftermiddagens langtrukne erfaringer.

Langt om længe kunne det mindre officielle program indledes med dans til forskellige lokale musikgrupper, med lige så forskellige repertoirer at byde på. Så der var så sandelig også til enhver smag og behag til denne sidste del af dagen.

Dansen blev da også afbrudt midt i det hele med opfordring om, at dem der ønskede det kunne skaffe sig en fakkeltog udenfor og tage med i fakkeltog til fyrværkeripladsen nord for byen. Alle fra den enorme dansesal tog på vandring ud til højdedraget udenfor byen, et optog en kvarters tid. Her oplevede vi Grønlands største fyrværkeri indtil dato, affyret af Nanortalik Brandkorps i 37 minutter. Der var ubeskriveligt mange farver og brag fra de meget stærke bomber, som rystede fjeldet under os. Det var også en oplevelse, vi kommer til at huske og berette om i lang tid fremover.

Derfra kunne dansen i Nanortalik Sportshal fortsætte til langt ud på natten. Jeg måtte selv sluse mig hjem af udmattelse længe inden det hele sluttede. Det var en arbejdsdag på knap 20 timer for mig – denne uforglemmelige dag.